

Zakład Badania i
Leczenia Bólu
Katedry Anestezjologii
i Intensywnej Terapii
Śląskiego Uniwersytetu
Medycznego w
Katowicach

41-800, Zabrze,
ul. 3 Maja 13/15

Kierownik Zakładu
dr hab.n.med.
Szymon
Białka

SEKRETARIAT

tel.:(+48 32) 3704 593
tel.:(+48 32) 3704 586

katanestz@sum.edu.pl

dr hab. n. med. Szymon Białka

Zakład Badania i Leczenia Bólu

Katedra Anestezjologii i Intensywnej Terapii

Wydziału Nauk Medycznych w Zabrze

Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach

RECENZJA

Pracy doktorskiej lek. Joanny Marii Wolskiej pt.

*„Wpływ rodzaju zastosowanej techniki nerkozastępczej na śmiertelność i
częstość występowania przewlekłej niewydolności nerek u pacjentów
leczonych w OIT”*

wykonana na podstawie pisma od Prof. Marcina Mycko

Przewodniczącego

Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne

Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

Dokonujący się w ostatnich dwóch dekadach rozwój intensywnej terapii, możliwy zarówno dzięki istotnemu postępowi technicznemu jak i znacznemu poszerzeniu się wiedzy medycznej, sprzyja zwiększeniu szans na przeżycie pacjentów w najcięższym stanie klinicznym. Jednym z schorzeń obarczonym nadal dużym ryzykiem niepowodzenia terapeutycznego, wśród pacjentów hospitalizowanych w OIT, jest ostra niewydolność nerek (AKI; Acute Kidney Injury). Pomimo wdrożenia do leczenia technik nerkozastępczych pacjenci obarczeni AKI niezmiennie narażeni są na wysoki odsetek śmiertelności w OIT, wewnątrzszpitalnej czy tzw. odległej. Z drugiej strony nie można w sposób obojętny przejść wobec możliwości jakie niosą ze sobą nowe rozwiązania technologiczne i lecznicze pozwalające na wdrożenie skutecznego postępowania terapeutycznego u pacjentów w najcięższym stanie klinicznym. Do takich procedur bez wątpienia należą techniki nerkozastępcze, których rozwój przyczynił się do możliwości podjęcia skutecznej terapii u pacjentów obarczonymi ciężkimi schorzeniami współistniejącymi, w tym AKI. Jednakże każda „nowa” metoda, czy to postępowania diagnostycznego, czy terapeutycznego, wymaga walidacji i oceny jej odległej skuteczności. Z pośród tych danych, informacje dotyczące skuteczności postępowania terapeutycznego u pacjentów hospitalizowanych w OIT są szczególnie istotne i ważne dla dalszego postępu intensywnej terapii.

Przedstawiona mi do recenzji dysertacja doktorska lek. Joanny Marii Wolskiej została wykonana pod kierownictwem dwóch promotorów: dr hab. n. med. Dariusza Onichimowskiego, prof. UWM oraz dr n. med. Marcina Mieszkowskiego (promotor pomocniczy) z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Podejmuje ona próbę retrospektywnej oceny różnych metod pozaustrojowego oczyszczania krwi w tym metod antykoagulacji przeprowadzonej wśród pacjentów hospitalizowanych w polskim OIT i próby porównania ich z światowymi wynikami.

W swojej pracy Doktorantka postawiła sobie kilka istotnych celów szczegółowych, a mianowicie ocenę wpływu rodzaju zastosowanej techniki nerkozastępczej i antykoagulacji na:

1. śmiertelność w OIT, szpitalną, 90-dniową oraz odległą,
2. występowanie przewlekłej choroby nerek i zależności od dializ przewlekłych,

3. oraz ustaleniu czynników wpływających na śmiertelność w zależności od przyjętej techniki nerkozastępczej.

Przedstawiona do oceny dysertacja ma typowy dla prac doktorskich układ edycyjny. Zawiera wraz z piśmiennictwem (liczącym 106 pozycji) i streszczeniami, 129 strony maszynopisu w tym 36 rycin i 49 tabel.

Wstęp, zawarty na piętnastu stronach maszynopisu, zawiera precyzyjne wprowadzenie do dysertacji. W pierwszej części Doktorantka opisuje podwaliny współczesnej intensywnej terapii oraz technik nerkozastępczych. Kolejno skupia się na precyzyjnym wyjaśnieniu definicji ostrego uszkodzenia nerek i ich epidemiologii. W dalszej części opisuje wskazania do zastosowania pozaustrojowych technik wspomaganie nerek, z dokładnym opisem aktualnie znanych i dostępnych technologii, w tym rodzaju dostępnych sposobów antykoagulacji. Wstęp napisany jest poprawnie stylistycznie, zwięźle, przejrzyste i w wyczerpujący sposób omawia zagadnienie ostrego uszkodzenia nerek, jego diagnozowania i dostępnego postępowania terapeutycznego.

W rozdziale „założenia i cele pracy” lek. Joanna Maria Wolska opisuje podstawowe koncepcje swojej dysertacji oraz wyjaśnia cele szczegółowe. W tej części również opisuje powszechnie stosowane w użyciu klinicznym skale wykorzystywane ocenie ciężkości stanu klinicznego pacjentów hospitalizowanych na OIT oraz służące prognozowaniu śmiertelności. Opisane cele pracy są poprawne i korespondują z przyjętą koncepcją dysertacji.

Rozdział „materiał i metody” został podzielony na trzy podrozdziały i obejmuje łącznie siedem stron. Na wstępie Doktorantka opisuje charakter badania, które przedstawia retrospektywną analizę danych pacjentów hospitalizowanych w OIT Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Olsztynie w latach 2003-2011. W poszczególnych podrozdziałach przedstawione są odpowiednio: kryteria kwalifikacji do badanych grup, kryteria włączenia i wyłączenia, szczegółowa charakterystyka badanych parametry oraz opis wykorzystanych metod statystycznych. Użyte w tej części rozprawy liczne numeracje znacząco wpływają na przejrzystość, a przez to łatwość w odczytaniu.

W rozdziale "wyniki" Autorka zobrazowała badane zmienne w poszczególnych podrozdziałach. Ta część pracy obejmuje 35 rycin oraz 47 tabel. Uzyskane wyniki opisywanych zmiennych przedstawione są w formie tabel, wykresów oraz opisów. Przyjęty rozkład rycin na stronie oraz ich edycja i jakość zapewniają czytelny układ rozdziału.

W dyskusji przedstawionej na 16 stronach, Doktorantka słusznie udowadnia celowość podejmowanego tematu badawczego nie znajdując w dostępnych bazach bibliograficznych informacji na temat wybranych szczegółowych celów rozprawy w ujęciu do populacji polskiej. Dyskusja napisana jest dojrzałe i przemyślane pod względem podjęcia się omówienia wyników otrzymanych w pracy własnej z tymi, które znajdujemy w piśmiennictwie. Równocześnie Doktorantka przedstawia swoje propozycje mogące służyć poprawie opieki nad pacjentami z AKI.

Wnioski pracy stanowią odpowiedź na postawione wcześniej cele pracy i są sformułowane prawidłowo.

W rozdziale bibliografia Doktorantka zawarł spis 106 prac, do których odnosi się w tekście rozprawy. Prace zacytowane są prawidłowo, stanowią aktualny przegląd piśmiennictwa poruszanego zagadnienia.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt wysokiej staranności stylistycznej przedstawionej mi do oceny dysertacji, sprawiając niezwykłą przyjemność podczas czytania. Dodatkowo, nie bez znaczenia jest wkład włożony przez doktorantkę w powstanie niniejszej pracy, będącej pierwszym opracowaniem ukazującym wpływ podjętych strategii terapii nerkozastępczej na rokowania odległe wśród polskich pacjentów oddziału intensywnej terapii. Dając tym samym możliwość zestawienia otrzymanych danych z światowymi wynikami.

Oceniam tym samym pracę przedstawioną mi do recenzji lek. Joanny Marii Wolskiej pozytywnie i stwierdzam, że Rozprawa Doktorska pt: „*Wpływ rodzaju zastosowanej techniki nerkozastępczej na śmiertelność i częstość występowania przewlekłej niewydolności nerek u pacjentów leczonych w OIT*” spełnia warunki określone w art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668), i tym samym wnioskuję do Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego

Śląski Uniwersytet
Medyczny w Katowicach

w Olsztynie o dopuszczenie lek. Joanny Marii Wolskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.